

TÖRVÉNY A REHABILITÁCIÓRÓL

A törvény tárgya

1. szakasz

Ezzel a törvénnyel kerülnek rendezésre a rehabilitáció és a rehabilitációból eredő jogok azon személyek esetében, akiket ezen törvény életbelépéséig politikai, vallási, nemzeti vagy ideológiai okokból megfosztottak az életüktől, szabadságuktól vagy más jogaiktól:

- 1) Szerbia Köztársaság területén, bírósági vagy adminisztratív határozat nélkül;
- 2) Szerbia Köztársaság területén kívül, bírósági vagy a katonai és más jugoszláv szerv adminisztratív határozata nélkül, ha tartózkodási helyük Szerbia Köztársaság területén volt vagy van, vagy pedig ha Szerbia Köztársaság állampolgárságával rendelkeztek, illetve rendelkeznek;
- 3) a Szerbia Köztársaság bíróságának vagy adminisztratív szervének határozatával;
- 4) a jugoszláv katonai vagy más szervek bírósági vagy adminisztratív határozatával, ha Szerbia Köztársaság területén volt vagy van tartózkodási helyük, vagy ha Szerbia Köztársaság állampolgárságával rendelkeztek vagy rendelkeznek.

Az ennek a szakasznak az 1. bekezdése 3)-as és 4)-es pontjában leírt személynek abban az esetben van joga a rehabilitációra, ha a bírósági vagy adminisztratív határozat ellentétben áll a jogállam elveivel és az emberi és szabadságjogok általánosan elfogadott szabályaival.

Az ennek a szakasznak az 1. bekezdésében leírt azon személyeknek is joguk van a rehabilitációra, akik a törvény és más előírások értelmében a népfelzabardító háború harcosainak tekinthetők.

Rehabilitációra nincs joguk azoknak a személyeknek, akik a II. világháború idején a megszálló fegyveres erők és a quisling formációk tagjaként Szerbia Köztársaság területén fegyveres összetűzésekben veszítették életüket.

Szerbia Köztársaság ennek a törvénynek az értelmében nem felelős a megszálló erőknek a II. világháború idején a Szerbia Köztársaság területén elkövetett cselekedeteiért és aktusaiért.

Rehabilitáció és az elkobzott vagyon visszaszámzardatására, valamint a kártalanításra való jog korlátozása

2. szakasz

Nem rehabilitálhatók és nincs joguk az elkobzott vagyon visszaszámzardatására Az elkobzott vagyon visszaszámzardatásáról és a kártalanításról szóló törvény 2. szakasza értelmében („Službeni glasnik RS”, 72/11-es szám) a megszálló erők tagjainak, akik a II. világháború alatt megszállták Szerbia Köztársaság területének részeit, továbbá a quisling formációk tagjainak, ha háborús bűnőket követtek el, illetve részt vettek azok végrehajtásában.

Ennek a szakasznak az 1. bekezdésében leírt személynek, illetve Az elkobzott vagyon visszaszámzardatásáról és a kártalanításról szóló törvény 5. szakasza 3. bekezdése 3)-as pontjában („Službeni glasnik RS”, 72/11-es szám) leírt személynek tekintendő:

- 1) minden olyan személy, akit a katonai bíróság vagy a Jugoszláv Népfelzabardító Bizottság ellenőrzése alatt levő más szerv döntésével a meghatározott település felszabardításának napjától számítva háborús bűnösnek, illetve háborús bűncselekmény résztvevőjének nyilvánítottak;
- 2) minden olyan személy, akit a Demokratikus Föderatív Jugoszlávia és a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság bíróságai vagy más szervei, valamint a II. világháború ideje alatti megszállók és segítők bűncselekményeit megállapító állami bizottság háborús bűnösnek, illetve a háborús bűnök elkövetése résztvevőjének nyilvánítottak.

Az e szakasz 1. bekezdésében leírtak nem vonatkoznak azokra a személyekre, akiket e törvény életbelépésének napjáig rehabilitáltak, akiket a törvény erejénél fogva rehabilitálnak, összhangban ezzel a törvénnyel, és azokra a személyekre, akikről a rehabilitáció folyamatában megállapítják, hogy nem követtek el háborús bűnöket, illetve nem vettek részt háborús bűnök elkövetésében.

A felszabadulás napjának a 2. bekezdés 1)-es pontja értelmében az a nap tekintendő, amikor a népfelszabadító hadsereg tagjai a gyakorlatban megkezdték a hatalom gyakorlását a meghatározott településen, és az később sem szakadt meg.

Rehabilitáció és a rehabilitáció jogi következményei

3. szakasz

A rehabilitáció azon okmányok, illetve tettek semmissé nyilvánítását, illetve hatályon kívül helyezését jelenti, amelyekkel az ezen törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt személyeket politikai, nemzeti vagy ideológiai okokból megfosztották az életüktől, szabadságuktól vagy más jogaiktól.

A rehabilitált személyre és az ebben a törvényben meghatározott más személyekre nézve a jelen törvényből eredő jogi következmények alatt azok az intézkedések értendők, amelyekkel elháríthatók vagy enyhíthetők e szakasz 1. bekezdésében leírt semmissé nyilvánított, illetve hatályon kívül helyezett okmányok és cselekedetek következményei, és a következő jogokat ölelik fel: jogot a külön nyugdíjvekre; havi pénzjuttatást (külön pótlékot); egészségvédelmet és az egészségbiztosításból eredő más jogokat; jogot az elkobzott vagy a 2. szakasz 1. bekezdésében leírtak alapján elvett vagyon visszaszámaztatására, illetve az ezzel a vagyonnal kapcsolatos kártalanításra; jogot az anyagi és nem anyagi természetű kártalanításra (rehabilitációs kártalanításra).

A rehabilitáció formái

4. szakasz

A jelen törvénnyel összhangban való rehabilitálás lehetséges a törvény erejénél fogva (törvényes rehabilitáció), vagy bírósági döntéssel (bírósági rehabilitáció).

A törvényes rehabilitáció esetében a bíróság határozatot hoz, amelyben megállapítja, hogy az adott személyt a törvény erejénél fogva rehabilitálták, bírósági rehabilitáció esetében pedig azt, hogy a bíróság a saját döntésével rehabilitálja.

Törvényes rehabilitáció

5. szakasz

A törvény erejénél fogva rehabilitálják a jelen törvény 1. szakasza 1. bekezdése 1)-es és 2)-es pontjában leírt személyeket, akiknek a jogait és szabadságát e törvény életbe lépésének napjáig bírósági vagy adminisztratív határozat nélkül sértették meg.

A törvény erejénél fogva rehabilitálják a törvény 1. szakasza 1. bekezdése 3)-as és 4)-es pontjában leírt személyeket, akiknek megsértették a jogait és szabadságát és bírósági vagy adminisztratív határozattal büntetésben részesítették őket:

- 1) olyan cselekedetért, amelyről az elkövetés időpontjában a törvény nem mondta ki, hogy büntetendő cselekmény, vagy olyan büntetésben részesítették őket, amely a végrehajtáskor nem szerepelt az előírásokban;
- 2) az ellenséges propaganda bűncselekményéért, az ország társadalmi-politikai viszonyainak rosszindulatú és valótlan bemutatásáért a Büntető törvénykönyv 118. szakasza 1. bekezdése alapján („Službeni list FNRJ”, 13/51-es szám, továbbá 30/59 – egységes szerkezetbe foglalt szöveg, 11/62,

31/62 és 37/62 és „Službeni list SFRJ”, 15/65, 15/67, 20/69 és 6/73);

3) olyan bűncselekményért, amelyet Az engedély nélküli kereskedelem, a tiltott spekuláció és gazdasági szabotázs leküzdéséről szóló törvény 1. szakasza 3. bekezdése és 5.

szakasza 2. bekezdése határoz meg, összefüggésben az 1. bekezdés 1), 3), 4), 5), 6), 11) és 12) jelzésű pontjával („Službeni list DFJ”, 26/45 és „Službeni list FNRJ”, 56/46);

4) olyan bűncselekményért, amely miatt Az engedély nélküli kereskedelem, a tiltott spekuláció és gazdasági szabotázs leküzdéséről szóló törvény („Službeni list DFJ”, 26/45 és „Službeni list FNRJ”, 56/46) értelmében eljárva a vállalat (üzlet) tulajdonosával, a jogi személy tulajdonában levő vállalat vagy vagyon feletti irányítást végző felelős igazgatóság, a jogi személy szervével vagy a jogi személy felhatalmazottjával szemben az idézett törvény 11. szakaszának alkalmazásával megsértették az ártatlanság vélelmének az elvét;

5) olyan bűncselekményért, amit A nemzeti, faji és vallási gyűlölet- és ellentétstíztás tiltásáról szóló törvény („Službeni list DFJ”, 36/45 és „Službeni list FNRJ”, 56/46), 2. szakasza nevez meg, ha az adott cselekményt csak írással követték el;

6) a büntetés-végrehajtó intézményből vagy más kényszerintézkedés vagy büntetés előli szökésért, e törvény 1. szakasza 1. bekezdése szerint meghatározott személy esetében.

A törvény erejénél fogva rehabilitálják azokat a törvény 1. szakasza 1. bekezdése 3)-as és 4)-es pontjában leírt személyeket, akiket bírósági vagy adminisztratív határozat alapján megfosztottak a szabadságuktól azzal a váddal, hogy a Tájékoztatási Iroda 1948. június 28-ai határozata mellett foglaltak állást, és akiket a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság lágereiben vagy börtöneiben tartottak fogva 1948 és 1955 között.

A törvény erejénél fogva rehabilitálják azokat a személyeket is, akiket a kollektív felelősség elve alapján háborús bűnösöknek, illetve háborús bűncselekmények résztvevőinek nyilvánítottak, és nem vesztették el a jugoszláv állampolgárságukat, nem követtek el háborús bűnöket és nem vettek részt háborús bűncselekményekben.

A törvény erejénél fogva rehabilitálják azokat a személyeket is, akiktől a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság Népszkupstinája Elnökségének 1947. március 8-án hozott 392-es rendeletével („Službeni list FNRJ”, 64/47) megvonták az állampolgárságot és elkobozták egész vagyonukat.

Rehabilitálási kérelem

6. szakasz

A rehabilitálási eljárás kérelem beadásával kezdeményezhető.

A rehabilitálási kérelem kezdeményezői

7. szakasz

A rehabilitálási kérelmet beadhatja:

1) a törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt személy;

2) a jelen törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt személy halála után a házastárs, a házasságon kívüli partner, a gyermek (házasságban született, házasságon kívül született, örökbe fogadott és nevelt gyermek), az örökösök, elődök, örökbe fogadók, testvérek, a többi törvényes örökös, végrendeletbe foglalt örökösök, jogi személy, amelynek az adott személy tagja vagy alapítója volt;

3) jogi személy, amelynek célja az ember és polgár szabadságának és jogainak védelme, az e törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt személy saját kezű aláírásával ellátott, az illetékes szervnél hitelesített beleegyezésének a mellékelésével, e személy halála esetén az e szakasz 2)-es pontjában

leírt valamely fizikai személy beleegyezésével;

4) az ügyész a jogállam elvének és az általánosan elfogadott emberi és szabadságjogoknak a súlyos megsértése esetén;

5) a jelen törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt személyek gyermekei, akik a szülők jogainak és szabadságának a megsértése idején a büntetés-végrehajtó intézményben születtek, illetve akik a szülőkkel együtt egy bizonyos időt ezekben az intézményekben töltöttek, vagy a büntetés-végrehajtás ideje alatt az egyik vagy mindkét szülő gondoskodását nélkülözve nőttek fel.

A kérelem tartalma

8. szakasz

A rehabilitálási kérelemnek tartalmaznia kell: annak a személynek az adatait, akinek a rehabilitálását követelik, saját kezű aláírást és a törvény 7. szakasza 3)-as pontjában leírtak esetében az illetékes szerv által hitelesített beleegyezést, a jogsértés leírását és a követelés indoklását szolgáló bizonyítékokat.

A kérelem beadásának határideje

9. szakasz

A törvény 1. szakasza 1. bekezdésében leírt jogsértések miatti rehabilitációt kezdeményező kérelem beadására vonatkozó jog a törvény életbe lépésétől számított öt év után megszűnik.

A bíróság illetékessége és összetétele

10. szakasz

A rehabilitációs kérelemről a felsőbbbíróság dönt.

A rehabilitációs kérelmet a kezdeményező lakóhelye, illetve székhelye, vagy pedig a jogsértés színhelye szerinti illetékes felsőbbbíróságon kell beadni.

A kérelemről egy személyben a bíró dönt.

Értesítés a beadott kérelemről

11. szakasz

A rehabilitációra vonatkozó kérelemről a felsőbbbíróság azonnal értesíti az igazságügyben illetékes minisztériumot (a továbbiakban: Minisztérium), és mellékeli a beadvány másolatát.

Amennyiben ugyanarra a személyre vonatkozóan kettő vagy több eljárást indítottak, a Minisztérium arról értesíti azokat a bíróságokat, amelyeknél az eljárásokat kezdeményezték, hogy az eljárásokat annál a bíróságnál folytassák le, ahol az első eljárást indították.

Ingyenes jogsegély és az eljárás költségei

12. szakasz

A kérelmet benyújtó fizikai vagy jogi személy számára, akinek a rehabilitációs eljárás lebonyolításával nem anyagi haszonszerzés a célja, ingyenes jogsegély hagyható jóvá, a törvénnyel összhangban.

A kérelmet benyújtó személy a rehabilitációs eljárás során mentesül az eljárás költségeinek fedezése alól.

Nyomozási elvek

13. szakasz

A bíróság bizonyítékokat és adatokat kér az illetékes állami szervektől és szervezetektől, amelyek a bíróság követelésére annak beérkezésétől számítva 60 napon belül kötelesek eljuttatni a bizonyítékokat.

A bíróság önállóan is nyomozhat az ügyfél által előterjesztett tények ügyében.

Az eljárás szabályai

14. szakasz

A jelen törvény 5. szakaszában leírt személyek rehabilitálási kérelméről a bíróság a peren kívüli eljárás szabályai szerint egyszemélyes eljárásban dönt, miközben kötelezően kikéri az illetékes felsőügyészség ügyészének véleményét.

Abban az esetben, ha az illetékes felsőügyészség ügyészének a véleménye megkérdőjelezi az ennek a törvényszakasznak az 1. bekezdésében leírt kérelem indokoltságát, a további eljárást ennek a szakasznak a 3. bekezdése szerint folytatják le.

A törvény 1. szakasza 1. bekezdése 3)-as és 4)-es pontjában leírt személyek rehabilitációs kérelméről – kivéve az ebben a szakaszban, az 1. bekezdésben leírt személyek kérelméről – a bíróság a peren kívüli eljárás elvei szerint kétszemélyes eljárásban dönt, az eljárás másik résztvevője a bíró mellett kötelezően Szerbia Köztársaság, amelyet az illetékes felsőügyész képvisel.

Ideiglenes biztonsági intézkedések

15. szakasz

A bíróság a törvény 7. szakaszában leírt személy követelésére a rehabilitációs eljárás megkezdése előtt és az eljárás folyamatában a végrehajtást és a biztonsági intézkedéseket szabályozó törvényben megszabott feltételek mellett elrendelheti ideiglenes biztonsági intézkedések szavatolását.

A peren kívüli eljárásról szóló törvény

alkalmazása

16. szakasz

A rehabilitációs eljárásban nem alkalmazzák A peren kívüli eljárásról szóló törvény 16., 23. és 24. szakaszait.

Végzés a rehabilitációról

17. szakasz

Abban az esetben, amikor a jogsértés bírósági vagy adminisztratív határozat nélkül következett be, a bíróság a törvényes rehabilitációra vonatkozó indítvány elfogadásáról szóló végzésben megállapítja, hogy a jelen törvénynek az 1. szakasza 1. bekezdése 1)-es és 2)-es pontjában leírt személy ellen jogsértés történt, és hogy ennek a jogsértésnek a következményei nem járnak jogi következménnyel.

A jelen törvénynek az 5. szakasza 2. bekezdésétől az 5. bekezdésig szóló részében leírt személyek rehabilitálási kérelmének az elfogadásáról szóló végzésben a bíróság megállapítja, hogy a rehabilitált személy ellen hozott döntést semmisnek nyilvánítja, és hogy semmissek annak jogi következményei is.

A végzéssel, amelyben a bíróság elfogadja a rehabilitációs kérelmet, a bíróság megállapítja, hogy a rehabilitált személy elleni döntés részben vagy egészében semmisnek tekintendő annak meghozatalától számítva, és hogy semmissek annak jogi következményei is.

A bírósági rehabilitációra vonatkozó indítványt a bíróság részben fogadja el abban az esetben, ha csak azon büntetendő cselekmények valamelyikének a tekintetében megalapozott, amelyekre a döntés vonatkozik, továbbá ha csak a kirótt büntetés formája vagy nagysága tekintetében megalapozott.

A rehabilitált személy büntetlen előéletűnek tekintendő abban a vonatkozásban, amelyben elfogadták a rehabilitálási indítványt, a letöltött büntetés pedig semmivel sem igazolható szabadságvesztésnek számít.

A rehabilitálásról szóló végzés elleni fellebbezés

18. szakasz

A rehabilitációs eljárásban hozott végzés ellen, az annak átvétele utáni 30 napon belül fellebbezni lehet.

Az illetékes fellebbviteli bíróság dönt a fellebbezésről, három bíróból álló bírói tanácsban.

A rehabilitációs eljárásban hozott jogerős ítélet ellen nem indítható revízió.

A rehabilitációról szóló jogerős végzés közzététele

19. szakasz

A Minisztérium a Službeni glasnik Republike Srbije című szerb köztársasági hivatalos lapban teszi közzé a rehabilitált személyek nevét és adatait, a törvény 7. szakaszában leírt személy követelésére, háromhavonta legalább egyszer.

A rehabilitált személyek jogai

20. szakasz

A rehabilitált személynek joga van külön nyugdíjra jogosító idő elismerésére, havi pénzbeli térítményre (külön pótlékra), egészségvédelemre és az egészségbiztosításból eredő más jogokra, továbbá joga van az elkobzott vagyonának vagy a jelen törvény 2. szakasza 1. bekezdésében leírtak szerint elvett vagyonának a visszaszámaztatására, illetve a jelzett vagyonra vonatkozó kártalanításra és a rehabilitációs kárpótlásra.

A vagyon visszaszámaztatását, illetve a jelen törvény szakaszának az első bekezdésében leírtak szerinti kártalanítást az elkobzott vagyon visszaszámaztatásáról és a kártalanításról szóló törvénnyel összhangban végzik.

Más személyek jogai

21. szakasz

A törvény 7. szakasza 5)-ös pontjában leírt személynek joga van egészségvédelemre és az egészségbiztosításból eredő más jogokra, joga van a rehabilitációs kártérítésre, összhangban a törvény 26. szakasza 3. bekezdésével.

A rehabilitációs kártérítésre joga van a rehabilitált személy házastársának, gyermekeinek és szüleinek, illetve testvéreinek, a házasságon kívüli partnerének is, összhangban a törvény 26. szakasza 4. bekezdésével.

Az elkobzott vagyon vagy a törvény 2. szakasza 1. bekezdésében leírtak szerint elvett vagyon visszaszámaztatására, illetve az elvett vagyon utáni kártérítésre joguk van a rehabilitált személy örököseinek, összhangban a törvény 25. szakaszának rendelkezéseivel.

Nyugdíjra jogosító idő

22. szakasz

A rehabilitált személy számára a szabadságvesztésének az idejét megduplázva nyugdíjra jogosító időnek ismerik el.

A rehabilitált személy részére a szabadságvesztése utáni munkanélküli időszakot nyugdíjra jogosító időnek ismerik el valóságosnak tekintett időszakként legfeljebb kétévi időtartamra, abban az esetben, ha a munkanélküliség az ebben a törvényben leírt jog- és szabadságsértések miatt következett be.

Havi térítmény (külön pótlék)

23. szakasz

A rehabilitált személy, akinek a 22. szakasz értelmében elismerték a nyugdíjra jogosító időt, legkevesebb nyolc évre szólóan havi térítményre (külön pótlékra) jogosult a Szerbia Köztársaságban az előző évben elért havi átlagfizetés 50 százalékának a magasságában.

A külön pótlék elszámolását, egybehangolását és kifizetését a Köztársasági Rokkantsági és Nyugdíj-biztosítási Alap végzi.

A külön pótlék kifizetéséhez szükséges pénzt a szerb köztársasági költségvetésből teremtik elő.

Egészségvédelem és egészségbiztosítás

24. szakasz

A törvény 7. szakasza 5)-ös pontja értelmében rehabilitált személynek, akinek nincs egészségbiztosítása, biztosítottként joga van az egészségbiztosításra és az egészségbiztosításból eredő más jogokra, összhangban az egészségbiztosítást rendező törvénnyel.

Az ennek a szakasznak az 1. bekezdésében leírt egészségbiztosításhoz szükséges pénzt a szerb köztársasági költségvetésből teremtik elő.

Jog az elkobzott vagyon visszaszámaztatására, illetve az elkobzott vagyon miatti kárpótlás

25. szakasz

A rehabilitált személynek és a törvény 21. szakasza 3. bekezdésében leírt személyeknek joguk van az elkobzott vagyon, vagy a 2. szakasz 1. bekezdésében feltüntetett előírások alapján elvett vagyon visszaszámaztatására, illetve az adott vagyonnal kapcsolatos kárpótlásra, összhangban az elkobzott vagyon visszaszámaztatását és a kárpótlást szabályozó törvénnyel.

A rehabilitációs kárpótlásra való jog

26. szakasz

A rehabilitált személynek joga van a szabadságának és jogainak megsértése nyomán keletkezett anyagi károk miatti kárpótlásra, összhangban a kötelmi viszonyokat rendező törvénnyel.

A rehabilitált személynek joga van a megfizetett pénzbüntetések és az eljárások költségei revalorizált értékének a visszaszámaztatására. Az értéket oly módon állapítják meg, hogy meghatározzák a megfizetett összegnek a megfizetés időpontjában jegyzett átlagkeresethez

viszonyított arányát, és azt arányba állítják a visszaszármasztás évében jegyzett szerb köztársasági átlagkeresettel.

A rehabilitált személy és ennek a törvénynek a 7. szakasza 5)-ös pontjában leírt személy jogosult a szabadságvesztés miatt elszenvedett lelki sérelmekért nem anyagi kár utáni kárpótlásra, összhangban a kötelmi viszonyokat rendező törvénnyel.

A törvény 21. szakasza 2. bekezdésében leírt személyeknek joguk van a rehabilitált személy halála miatt elszenvedett lelki sérelmekért nem anyagi kárt figyelembe vevő kárpótlásra azzal a feltétellel, hogy közöttük és a rehabilitált elhunyt személy között tartós életközösség állt fenn, összhangban a kötelmi viszonyokat rendező törvénnyel.

A Rehabilitációs Kárpótlási Bizottság

27. szakasz

A rehabilitálási kérelem elfogadásáról szóló bírósági döntés alapján a rehabilitált személy és a törvény 26. szakasza 3. és 4. bekezdése szerint leírt személyek kérelmet nyújthatnak be a rehabilitációs kárpótlásra.

A rehabilitációs kártalanításra vonatkozó kérelmet a Rehabilitációs Kárpótlási Bizottság bírálja el.

Ha az ebben a szakaszban a 2. bekezdésben leírt kérelemnek nem adnak helyt, vagy arról a Rehabilitációs Kárpótlási Bizottság a kérelem átadásától számított 90 napon belül nem hoz döntést, a kérelmet benyújtó személy pert indíthat az illetékes bizottságnál a kár behajtása érdekében. Ha csak a kérelem egy részére vonatkozóan született megállapodás, a pert a kérelem fennmaradt részére vonatkozóan is el lehet indítani.

Az ennek a szakasznak a 3. bekezdésében leírt pert nem lehet elindítani az elutasító határozat kézbesítésétől, vagy a megállapodás megkötésének napjától számított egy év lejárta után, illetve az ennek a szakasznak a 3. bekezdésében meghatározott határidő lejárta után.

Az ennek a szakasznak a 2. bekezdésben leírt bizottság összetételét az igazságügyben illetékes miniszter rendelettel határozza meg és közelebbről szabályozza annak munkáját.

Határozat és megállapodás a rehabilitációs kártalanításról

28. szakasz

A rehabilitációs kártalanítást elfogadó határozatnak, illetve a rehabilitációs kártalanításról szóló megállapodásnak végrehajtó okirat jellege van.

Egységes jegyzék

29. szakasz

A Minisztérium egységes jegyzéket vezet a rehabilitációra beadott kérelmekről és a rehabilitációról meghozott jogerős határozatokról.

A Minisztérium köteles a jelen szakasz 1. bekezdésében leírt rehabilitációra vonatkozó kérelmeket nyilvánossá tenni, a Minisztérium honlapján közzétenni és idejében újítani.

Az ennek a szakasznak az 1. bekezdésében meghatározott jegyzék tartalmát közelebbről az igazságügyben illetékes miniszter határozza meg.

Átmeneti rendelkezés

30. szakasz

A rehabilitációs törvény („Službeni glasnik RS”, 33/06) értelmében megkezdett, a jelen törvény életbe

lépésének a napjáig be nem fejezett eljárásokat annak a törvénynek a rendelkezései szerint folytatják.

A jelen törvénynek az alapján megállapított rehabilitációra való jog érvényesíthető a rehabilitációs kérelmeknek helyt adó jogerős bírósági ítéletek alapján, amelyeket a rehabilitációs törvénnyel („Službeni glasnik RS”, 33/06) összhangban hoztak meg.

A jelen törvénnyel összhangban rehabilitálási kérelem benyújtható akkor is, ha a rehabilitációs törvény („Službeni glasnik RS”, 33/06) alapján benyújtott rehabilitálási kérelmet jogerős bírósági ítélettel elutasították.

A törvényből eredő előírások meghozatalának határideje

31. szakasz

Az igazságügyben illetékes miniszter a jelen törvény életbelépésének napjától számított 60 napon belül meghozza a 27. szakasz 5. bekezdésében és a 29. szakasz 2. bekezdésében meghatározott rendeletet.

A korábbi törvény hatályon kívül helyezése

32. szakasz

A jelen törvény életbelépésének a napján érvényét veszíti a rehabilitációs törvény („Službeni glasnik RS”, 33/06).

Záró rendelkezés

33. szakasz

A jelen törvény a Szerbia Köztársaság Službeni glasnik Republike Srbije című hivatalos lapjában való megjelenés utáni 8. napon lép életbe.